

ภาพคนเหมือน

โดย

นาย ภูซงค์ จันทรางกูร

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาภาพพิมพ์

ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรม และประติมากรรม

คณะวิจิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ. 2542

Portrait

by

Puchong Jantarangkool

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Degree

BACHELOR OF FINE ARTS

Department of Printmaking, Painting and Sculpture

Faculty of Fine Arts

CHIANGMAI UNIVERSITY

1999

คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อนุมัติให้เอกสารประกอบศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

(รองศาสตราจารย์ พงศ์เดช ไชยคุตร)

คณบดี คณะวิจิตรศิลป์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการตรวจและประเมินศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ อารยา ราชวรจำเริญสุข)

กรรมการ

(อาจารย์ กมล ศรีวิชยนันท์)

กรรมการ

(อาจารย์ไชยยศ จันทราทิตย์)

กรรมการ

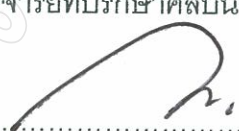
(รองศาสตราจารย์ พงศ์เดช ไชยคุตร)

กรรมการ

(อาจารย์บรรณรักษ์ นาคบัลลังก์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ กมล ศรีวิชยนันท์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพคนเหมือน
ชื่อนักศึกษา	ภูษงค์ จันทรางกูร
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	ภาพพิมพ์ จิตรกรรม และประติมากรรม
คณะ	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงกรอบหรือข้อจำกัดของสังคมที่มีต่อมนุษย์ เป็นผลให้การแสดงออกผ่านภาษาต่าง ๆ หรือการสื่อสารเป็นเพียงข้อมูลที่ถูกกรอบสังคมกรองไว้แล้ว ความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของมนุษย์ ซึ่งแอบแฝงอยู่ภายในอาจแตกต่างไปจากสิ่งที่นำเสนอหรือพูดออกมา ข้าพเจ้าจึงใช้ภาพคนเหมือน (Portrait) ของตนเองและคนใกล้ชิดมาเป็นสื่อ เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่แอบแฝงอยู่ภายใน ใช้น้ำหนักที่ค่อนข้างขัดแย้ง และพื้นผิวที่หยาบรุนแรงมาประสานกับรูปทรงที่ตัดทอนรายละเอียดลง สร้างอารมณ์ความรู้สึกด้นรน พวยพุ่ง และขัดแย้งกัน

Thesis Title	Portrait
Name	Puchong Jantarangkool
Concentration	Graphic Arts
Department	Printmaking, Painting and Sculpture
Academic Year	1999

ABSTRACT

I feel that in the human society nowadays has some limitation toward the action of people in the society. This limitation has influence upon reaction of human being through languages and communication which are prevented by society. On the other hand, the real feeling of human being which is hidden inside may be different from what they behave. I would like to use the portrait of myself and people around me to portray that hidden feeling through contrast tone and rough texture together with the cutting detail form to build the feeling of fighting, running, and contrasting.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ที่ให้ความรู้และคำปรึกษาที่ดีตลอดมา

ขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยให้ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คำนำ

ข้าพเจ้าศึกษาศิลปะและศึกษาตัวเอง แนวทางในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นการสื่อถึงแนวความคิด ความรู้สึกและอารมณ์จากประสบการณ์ของตนเองที่มีต่อบุคคลรอบข้างผ่านงานศิลปะภาพพิมพ์ มีภาคเอกสารเป็นส่วนประกอบที่อธิบายเชิงวิชาการถึงแนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ เพื่อการแนะนำเบื้องต้นต่อผู้ที่สนใจจะนำไปศึกษาพัฒนาความเข้าใจ และความคิดของตนเองได้ต่อไปตามความเหมาะสม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ผ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
คำนำ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา	1
1.2 จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์	1
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
บทที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	3
2.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม	3
2.2 ประสบการณ์ทางศิลปะ	3
บทที่ 3 กระบวนการดำเนินงานศิลปนิพนธ์	5
3.1 แนวความคิด	5
3.2 การสร้างผลงานศิลปนิพนธ์	5
3.3 องค์ประกอบทางทัศนธาตุในงานศิลปนิพนธ์	6
สรุป	12
ประวัติการศึกษา	

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 ผลงานของศิลปินอื่นที่ให้แรงบันดาลใจ	8
ภาพประกอบที่ 2 ผลงานของศิลปินอื่นที่ให้แรงบันดาลใจ	9
ผลงานวิชาภาพพิมพ์ 7	10
รายละเอียดผลงานภาพพิมพ์ 7	11
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	13
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	14
รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	15
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	16
รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	17
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	18
รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	19
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5	20
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6	21
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7	22

บทที่ 1

บทนำ

ผลงานศิลปกรรม คือ เครื่องมือแสดงออกของศิลปิน ที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะทางความคิด อารมณ์ ภายในจิตใจ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม ครอบครัว อันประกอบกันเป็นพื้นฐานทางประสบการณ์เดิมทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ให้กับตัวศิลปิน

งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของสภาวะทางความคิดภายในจิตใจของข้าพเจ้า เกี่ยวกับผู้คนรอบตัว “ภาพคนเหมือน” คือหัวข้อที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้

1.1 ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

ภาพคนเหมือน เป็นหัวข้อในการสร้างงานศิลปะที่มีมานานแล้ว ศิลปินได้ถ่ายทอดบุคลิกภาพที่เห็นภายนอกของแบบ (Model) ให้ปรากฏเป็นงานศิลปะ และข้าพเจ้าสนใจที่จะใช้หัวข้อนี้ มาเป็นแนวทางในการทำงานศิลปะ เพราะคิดว่าเป็นหัวข้อที่ยังไม่ล้าสมัย トラバเท่าที่ยังมีมนุษย์อยู่ แม้วันเวลาจะเปลี่ยนไปด้วยสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่ามนุษย์ก็ยังมีความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ อยู่ดังเดิม เพียงแต่อาจจะสลับซับซ้อน ซ่อนเร้นยิ่งกว่ามนุษย์ในอดีตที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และอยู่ในสังคมที่ไม่ใหญ่โตซับซ้อนเท่าปัจจุบัน การค้นหาอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ที่แอบแฝงอยู่บนใบหน้าของมนุษย์ โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะ จึงเป็นการศึกษาที่น่าสนใจสำหรับตนเอง

1.2 จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

เพื่อค้นหาธรรมชาตินิสัยที่แท้จริงของตนเอง และบุคคลใกล้ชิด โดยใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเป็นบรรทัดฐานในการตัดสิน ซึ่งอาจจะถูกหรือผิดก็ได้ แต่เป็นการพยายามค้นหาบุคลิกภาพที่แท้จริง ซึ่งอาจซ่อนเร้นอยู่ภายในของใบหน้าที่สวยงาม สงบ สุขุม เป็นต้น

1.3 ขอบเขตการศึกษา

เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะดำเนินไปตามจุดหมาย ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของเรื่องที่น่าสนใจมาศึกษาดังนี้

1. ศึกษาอารมณ์ และความรู้สึก ที่เป็นธรรมชาตินิสัยที่แท้จริงของข้าพเจ้า และบุคคลใกล้ชิด โดยใช้กระบวนการทางศิลปะภาพพิมพ์มาเป็นสื่อ
2. ศึกษารูปทรงของผลงานภาพเหมือน ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบแนวความคิดในการสะท้อนอารมณ์ และความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก
3. กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบทางทัศนธาตุ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึก และอารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน
4. เพื่อศึกษาถึงเทคนิค วิธีการจัดการ ในรูปแบบของภาพพิมพ์ แม่พิมพ์โลหะ

บทที่ 2

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

2.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม

สภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดพฤติกรรมที่แตกต่างกันของมนุษย์ ข้าพเจ้าในฐานะบุคคลหนึ่งในสังคม จึงได้สัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้ในหลายแง่มุม ทั้งด้านที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งมีผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้า

มนุษย์ได้สื่อสารกันมาในสังคมด้วยภาษาต่าง ๆ ตั้งแต่ภาษาทางร่างกาย ทั้งในกิริยาท่าทาง และการแสดงออกทางสีหน้าแววตา ตลอดจนใช้ภาษาพูด และภาษาเขียน เพื่อให้เกิดการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ความเข้าใจซึ่งกันและกันจึงดำเนินผ่านภาษาเหล่านี้ แต่บางครั้งส่วนที่เป็นความรู้สึก หรือธรรมชาตินิสัยอันเป็นตัวตนที่แท้จริงของมนุษย์ก็อาจแสดงออกมาให้ปรากฏแก่กันไม่ได้ทั้งหมด ด้วยเป็นเพราะกรอบต่าง ๆ ของสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นสิ่งบีบบังคับ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลใกล้ชิด (หรือแม้แต่ตนเองในบางขณะ) ที่มองเห็นจากอาการภายนอกนั้น ข้าพเจ้าสามารถรับรู้และเข้าใจได้ตามสิ่งที่มองเห็น แต่ภายในที่แท้จริงข้าพเจ้าก็มีอาจรู้ได้ว่า คน ๆ นั้นกำลังคิดอะไรอยู่

ข้าพเจ้าจึงได้นำประเด็นนี้ มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ เพื่อค้นหาบุคลิกภาพที่แท้จริงของมนุษย์ ซึ่งซ่อนเร้นอยู่ภายในโดยผ่านกระบวนการการทำงานภาพพิมพ์

2.2 ประสบการณ์ทางศิลปะ

จากการศึกษาสร้างงานภาพพิมพ์เทคนิคต่าง ๆ ซึ่งเป็นประสบการณ์การฝึกฝนทางความคิด ทักษะการใช้ทัศนธาตุให้สัมพันธ์สอดคล้องกับเทคนิคภาพพิมพ์ ข้าพเจ้าพบว่า เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ (Etching) เป็นเทคนิคที่ตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้าได้มากที่สุด เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถบันทึกอารมณ์ และการแสดงออกถึงความรู้สึกต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และเอื้ออำนวยต่อการใช้ทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก และพื้นผิวที่สอดคล้องกัน

การปฏิบัติงานในการศึกษาวิชาภาพพิมพ์ 6 และ ภาพพิมพ์ 7 ข้าพเจ้าสนใจในเทคนิค
แม่พิมพ์โลหะมากขึ้น ได้สร้างงานภาพพิมพ์ที่มีเรื่อง (Subject Matter) เกี่ยวกับคนเหมือน
(Portrait) ของบุคคลต่าง ๆ ที่ใกล้ชิด โดยมีแนวความคิดเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกที่แท้จริงของ
มนุษย์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 2.1 นับเป็นประสบการณ์อันมีประโยชน์ที่ข้าพเจ้านำมาศึกษา
และปฏิบัติงานต่อเนื่องในวิชาศิลปนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ได้แก้ไขปัญหาคือเคยประสบให้ลู่ลงไป
อาทิเช่น ปัญหาในด้านรูปแบบของตัวงานได้ลดการแสดงกริยาอาการบนใบหน้าภาพคนลงไปให้
สงบขึ้น เพื่อมิให้กริยาที่เห็นเป็นประเด็นสำคัญมากเกินไป ประสบการณ์และการแก้ไขปัญหาทาง
เทคนิคภาพพิมพ์ก็เช่นเดียวกัน ดังจะพูดถึงประเด็นเหล่านี้ในบทต่อไป

บทที่ 3

กระบวนการดำเนินงานศิลปนิพนธ์

3.1 แนวความคิด

ข้าพเจ้าสนใจที่จะใช้หัวข้อ (Subject) ภาพคนเหมือน นี้มาเป็นแนวทางในการทำงานศิลปะ เพราะใบหน้าหรือภาพเหมือนคือสิ่งที่พบเห็นอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นใบหน้าของตนเองหรือคนรอบข้าง ข้าพเจ้าเกิดความคิดว่า รูปลักษณะหรือบุคลิกลักษณะที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าเป็นสิ่งที่ตาเรามองเห็น อาจไม่ใช่ธรรมชาตินิสัย หรือบุคลิกลักษณะที่แท้จริงของคน ๆ นั้นก็ได้ เนื่องจากมีกรอบของสังคม มารยาท จารีต ฯลฯ เป็นสิ่งที่กำหนดปิดกั้นอยู่ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงค้นหาธรรมชาตินิสัยที่แท้จริงของตนเองและบุคคลรอบข้าง โดยใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเองเป็นบรรทัดฐานการตัดสินใจ เป็นอารมณ์ ความรู้สึกที่แสดงออกทางผลงานศิลปะ และไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง หรือการตัดสินใจตามกติกาของสังคม

3.2 การสร้างผลงานศิลปนิพนธ์

เนื่องจากผลงานชุดศิลปนิพนธ์มีที่มานหรือประสบการณ์จากการทำงานในระยะแรก ก่อนศิลปนิพนธ์ (วิชาภาพพิมพ์ 7) จึงเป็นการต่อเนื่องของการพัฒนาความคิดและการคลี่คลายผลงาน ในช่วงระยะเวลาแรกข้าพเจ้าได้ทดลองศึกษาถึงเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์จากการพิจารณางานที่สร้างสรรค์แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าการในระยะแรกจะมีความสับสน และเป็น การแสดงออกที่ไม่ชัดเจนนัก (วิชาภาพพิมพ์ 7) ในด้านแนวความคิดเริ่มชัดเจนมากขึ้นในผลงานชุดศิลปนิพนธ์ แต่ยังมีปัญหาการใช้ทัศนธาตุ ซึ่งบางครั้งไม่สอดคล้องกับแนวความคิด และมี ปัญหาทางด้านเทคนิค คือยังขาดความชำนาญในการวาดเส้น (Drawing) เพราะการวาดเส้นเป็นส่วนสำคัญในงานของข้าพเจ้า จึงเป็นปัญหาใหญ่ของการแสดงออกในผลงาน ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีถ่ายภาพ นำมาเป็นแนวทางในการวาดเส้น ก็ได้ผลในระดับหนึ่ง

3.3 องค์ประกอบทางทัศนธาตุในงานศิลปนิพนธ์

รูปทรง (Form) ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของภาพคนเหมือน (Portrait) เป็นส่วนสำคัญในภาพ โดยขยายส่วนใบหน้าให้มีขนาดใหญ่ จนบางส่วนล้นไปจากขอบของภาพ ขนาดที่ใหญ่และการขาดหายไปบางส่วนทำให้ความเหมือนจริงของบุคคลที่เป็นต้นแบบ (ได้แก่ตนเองและบุคคลใกล้ชิด) ลดลงไป ส่วนที่เปลี่ยนไปก็คือบางส่วนของรูปทรงใบหน้า ได้ทำหน้าที่เป็นพื้นที่ว่าง (Space) ด้วย หรือสลายตัวลงไปเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ว่าง การใช้พื้นผิวบนบางส่วนของใบหน้า และกระจายออกไปสู่พื้นที่ว่างรอบ ๆ เหล่านี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงและพื้นที่ว่างมีมากขึ้น

ข้าพเจ้าได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผลงานภาพคนเหมือนที่ศิลปินในอดีตได้เคยสร้างไว้แล้ว ในช่วงของการศึกษาวិชาภาพพิมพ์ 7 ตลอดมาจนถึงผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจบางส่วนมาจากภาพคนในผลงานจิตรกรรมของไมเคิล แองเจโล ศิลปินชาวอิตาลี สมัยเรอเนซองส์ เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของภาพ “การตัดสินครั้งสุดท้าย” ที่วาดไว้บนผนังโบสถ์ซิสติน ในวาทีก้น ข้าพเจ้าประทับใจในการแสดงออกของสีหน้า อากา และอารมณ์โดยรวมของภาพคนที่ถูกสาปแช่ง (ภาพประกอบที่ 1) จึงนำความคิดนี้มาใช้ในผลงานภาพพิมพ์ 7 ส่วนดีของความรู้ที่ได้ก็คือการพัฒนาพื้นผิว น้ำหนัก ให้กระดกเรียวรุนแรง สัมพันธ์กับกริยาอาการของใบหน้า เมื่อดำเนินงานต่อมาและสิ้นสุดผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1 ข้าพเจ้าถูกคิดขึ้นว่า เมื่อข้าพเจ้าปรารถนาที่จะค้นหาอารมณ์ ความรู้สึก ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ใบหน้าหรือกริยาที่มองเห็นจากภายนอกแล้ว ข้าพเจ้าก็น่าจะทดลองใช้ใบหน้าของคนที่นั่งเฉย เป็นกลางมาแสดงออกถึงสิ่งที่แอบแฝงอยู่ คงจะลึกซึ้งกว่าถูกชักนำด้วยอาการที่ปรากฏอยู่ภายนอก ข้าพเจ้าจึงนำความคิดนี้มาใช้กับงานภาพพิมพ์ชุดศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2 และชั้นอื่น ๆ ต่อมา การลดกริยาอาการ เช่น อ้าปาก ฯลฯ ทำให้ข้าพเจ้าตัดทอนรายละเอียดบางส่วน เช่น ฟัน ริมฝีปาก ฯลฯ ลงไป มุ่งความสนใจไปสู่การกำหนดสัดส่วนระหว่างรูปทรงและพื้นที่ว่าง การใช้น้ำหนัก (Tone) และพื้นผิว (Texture) ที่สอดคล้องกับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองมากยิ่งขึ้น

พื้นผิว (Texture) เป็นพื้นผิวที่เกิดจากการกักรัด ตามกรรมวิธีของเทคนิคเซชิงพื้นผิวที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นพื้นผิวที่หยาบกระด้างและรุนแรง แตกต่างกันอย่างกับอากัปกิริยาของใบหน้าที่เรียบเฉยนิ่งสงบ เปรียบเสมือนความครุกรุ่นรุนแรงที่พวยพุ่งอยู่ในที่ปิดกั้น พื้นผิวบางส่วนคลี่ขยายออกไปสู่พื้นที่ว่างรอบ ๆ ใบหน้า และจางหายไปกับความมืดของน้ำหนักเข้ม (Tone) ที่เข้ามาควบคุม

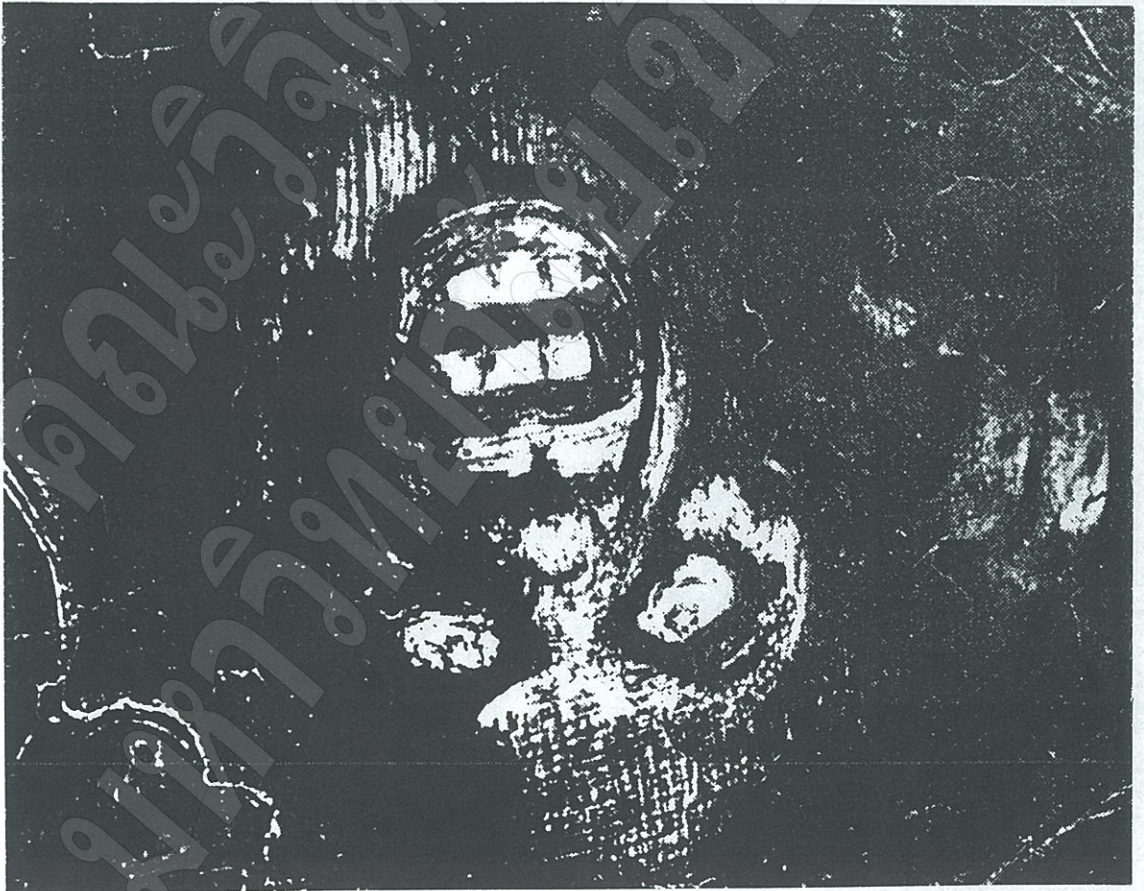
น้ำหนัก (Tone) ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่า สุนจิวิธีการใช้น้ำหนักที่ค่อนข้างตัดกัน มาจากผลงานของศิลปินอื่น ได้แก่ผลงานของ Frank Durenck ศิลปินชาวเยอรมัน ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1878 - 1879 (ภาพประกอบที่ 2) แต่ก็เป็นเพียงวิธีการใช้น้ำหนักค่อนข้างตัดกัน และการจางหายของรูปทรงเข้าไปในพื้นที่ว่างเท่านั้น ส่วนข้าพเจ้าได้นำวิธีการนี้มาประสานกับแนวความคิดของตนเอง ที่มุ่งหาตัวตนภายในมากกว่าภายนอก ความเป็นใบหน้าของบุคคลจึงถูกกลดลงไปมากกว่า บุคลิกภายนอกจึงลดความสำคัญลงเช่นเดียวกับอารมณ์ ที่เคยปรากฏอยู่บนใบหน้าก็หายไป บทบาทของน้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้า จึงมีมากเท่ากับบทบาทของรูปทรงที่ใช้ หรือมากกว่าในบางชิ้นงาน เพราะน้ำหนักได้ทำหน้าที่ก่อรูปขึ้นมาเป็นรูปทรง การตัดทอนดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้บทบาทของเส้นรูปนอก (Out-line) ของรูปทรงหมดความจำเป็น

การใช้น้ำหนักที่ดูค่อนข้างตัดกันระหว่างน้ำหนักที่ดำเข้มกับเบาสว่างอาจส่งผลถึงความรู้สึกกดดันภายใน ยิ่งประกอบกับพื้นผิวที่หยาบขรุขระ ก็ผสมกันถึงความขัดแย้งรุนแรงมากขึ้น ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ยังใช้น้ำหนักเทาในระดับต่าง ๆ อย่างผ่อนคลายเป็นบางส่วนของภาพ เพียงแต่ไม่ประสานเรียงตัวที่จะช่วยให้เกิดปริมาตร (Volume) เท่านั้น โครงสร้างของน้ำหนักที่ใช้นั้น ปริมาณพื้นที่ของน้ำหนักดำเข้มจะมีสัดส่วนที่มากกว่าพื้นที่ของน้ำหนักเบาสว่าง โดยประมาณ คร่าว ๆ เป็นอัตราส่วน 70:30 ซึ่งไม่ทำให้มองเห็นเป็นภาพที่ตัดกันของน้ำหนักอย่างรุนแรง ประกอบกับน้ำหนักเทาเป็นส่วนประสานอยู่บ้าง ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว หรือความรุนแรงขัดแย้ง จึงแอบแฝงอยู่ในแทบทุกส่วนของภาพ โดยมีพื้นผิวกับน้ำหนักเป็นตัวนำ แม้ในความมืดของพื้นที่ว่างก็แฝงไว้ถึงความรู้สึกดังกล่าว

การพิมพ์ 1 ม้วนของศิลปินในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา

(งานศิลปะ RENAISSANCE & BAROQUE ART)

395. ITALIAN. FLORENTINE. MICHELANGELO (1475 – 1564) One of the damned. Detail from the Last Judgement. 1533 – 1541. *Sistine Chapel, Vatican.*

1919-1920 2-й этап работы над картиной

(JOHN CANADAY)

16 x 13 3/4" (41 x 35 cm). Detroit Institute of Arts.

330 Frank Duveneck. *Georg von Hoesslin*. 1878 - 1879. Oil on canvas.

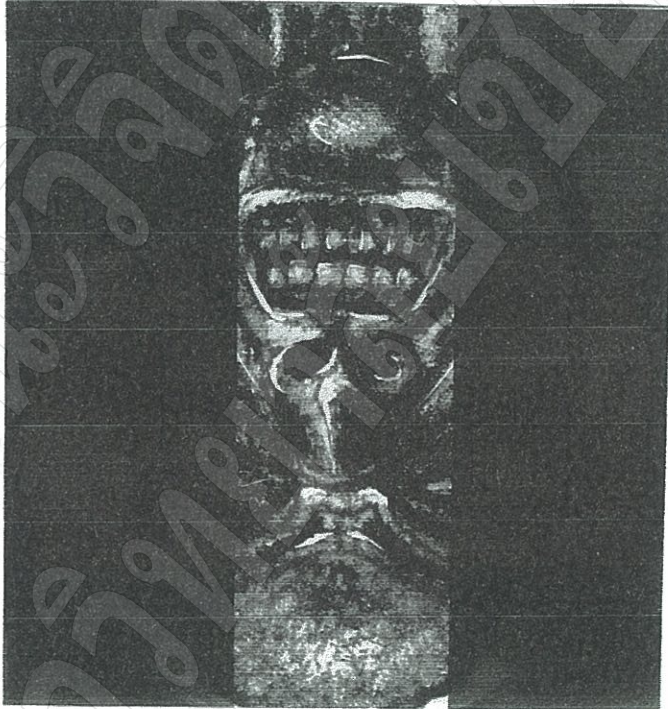

၇ မြေမျက်နှာပြင်အောက်တွင်

กรมการปกครอง

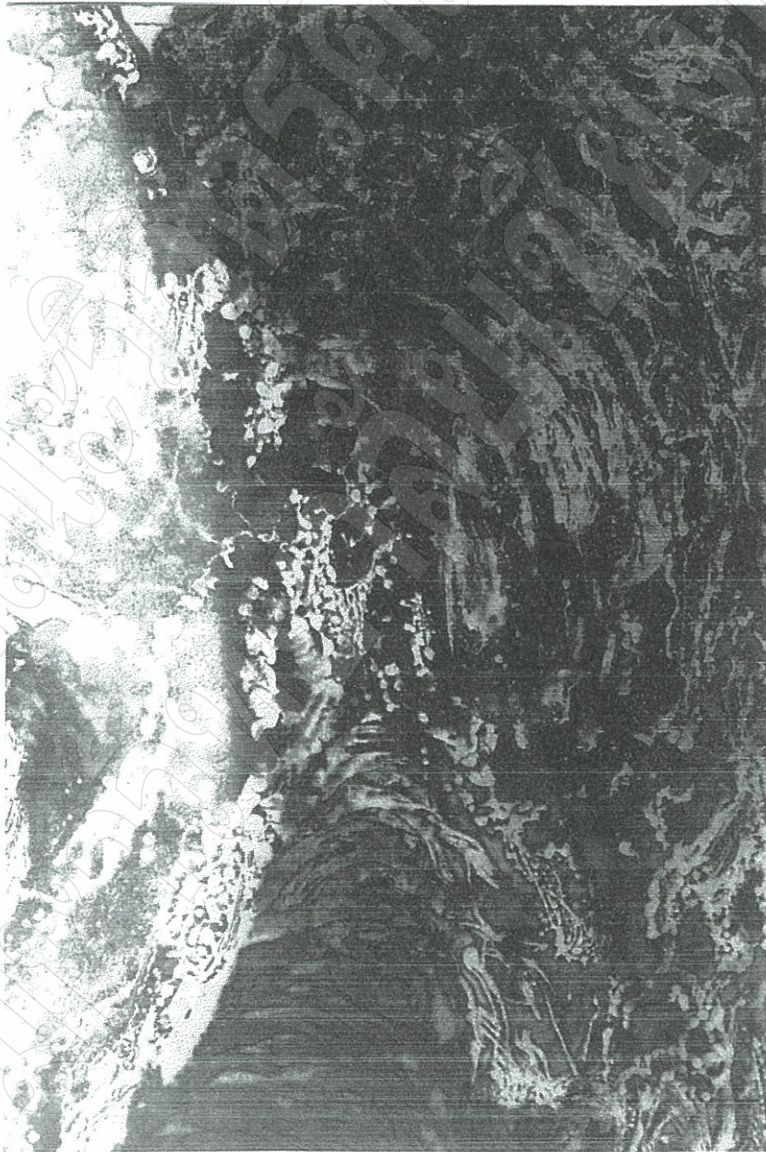
1. 1945-1946

ผลงานศิลปนิพนธ์ 2

ภาพเขียนสีบนผนังถ้ำ 2

๓. การพัฒนาชุมชน

รูปที่ 3 ภาพตัดขวางของเนื้อเยื่อ

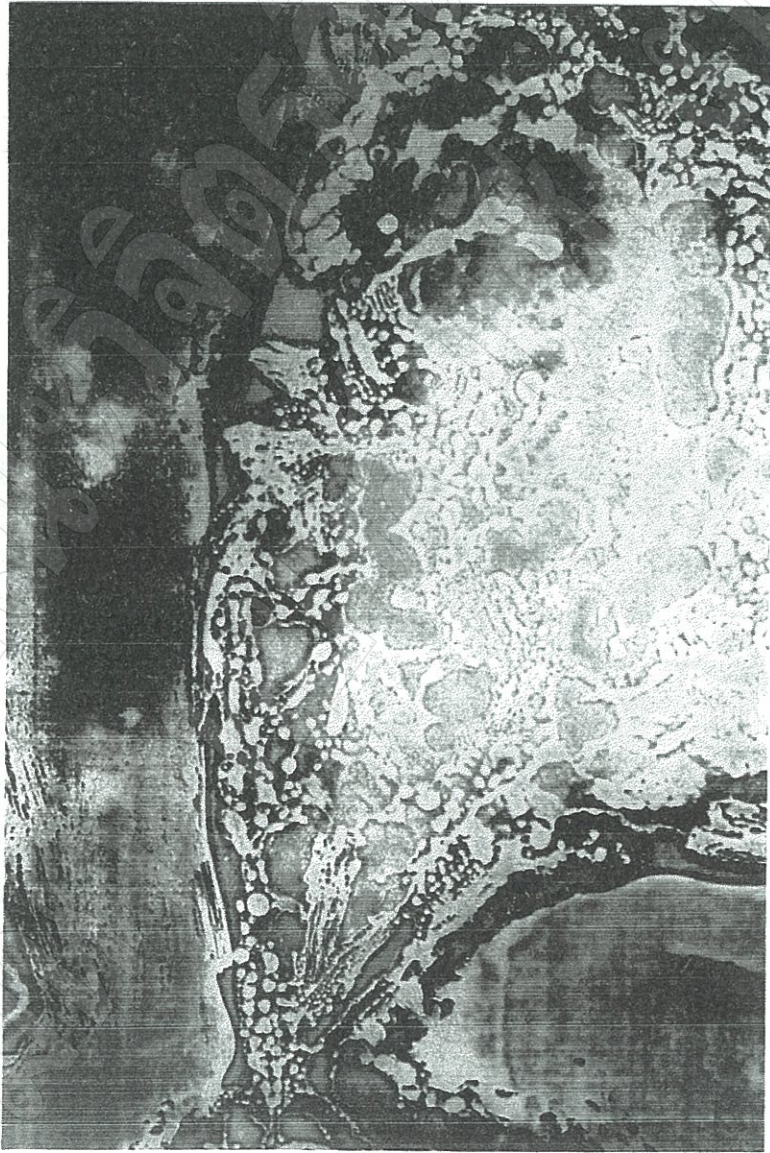
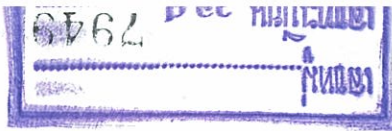

Figure 4: Comparison of the results of the two methods

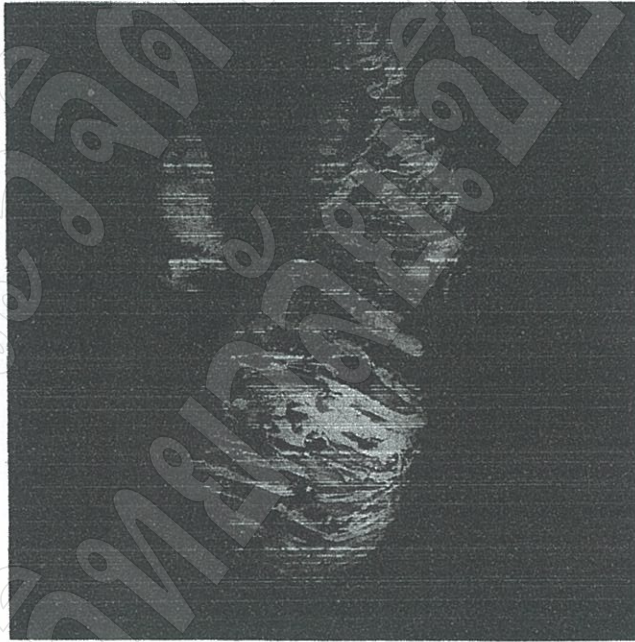
รายละเอียดผลงานศิลปกรรม 4

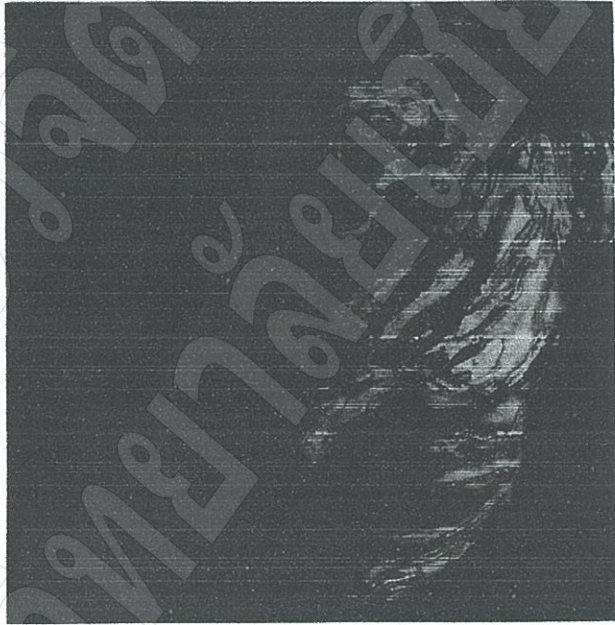
ผลงานศิลปะชิ้นที่ 5

ภาพที่ 6

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ประวัติการตีพิมพ์

ผู้
แก้ไข
ที่อยู่

นางอภิญญา จันทรวงศ์
12 มีนาคม 2519 อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
100/2 หมู่ 8 นาแก้วเหนือ หนองบัวลำภู
ตำบลทุ่งโพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

การตีพิมพ์

- โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดแพร่
- โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร
- โรงเรียนวัดโพธิ์ 186 กรุงเทพมหานคร
- โรงเรียนวัดโพธิ์ กรุงเทพมหานคร
- คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การตีพิมพ์ผลงาน

- นิตยสารวิทยาศาสตร์ INDEPENDENT, 1999